

PUTOVANJA Članovi HKZ-a Wiesbaden posjetili i razgledali Pariz

Članovi i simpatizeri Hrvatske kulturne zajednice oduševili su se ljepotom najturističnijeg europskoga grada.

Putovima Napoleona i Toulouse-Lautreca

Pariz je izrazit turistički grad, vrlo skup za život, s gustim prometom i odličnim metroom

LJUBICA MIUČIĆ-TURIĆ
PARIZ – HKZ iz Wiesbadena

od posjetio je svjetsku prijestolnicu umjetnosti i kulture, grad Pariz. Grupa od trideset trojeljdi predvođena bračnim parom Andrujević, krenula je u petak ispred misije u Wiesbadenu rano ujutro pa je već do podne bila na odredištu.

Dojmljiv je bio ulazak u taj 11-milijunski grad jer se prolazi cestom s osam trakova, a bez daha je ostavila stara gradska jezgra, poprište mnogih povijesnih zbivanja, danas jako skupo mjesto za život i stanovanje, npr. stan od 60 kvadrata stoji između 1200 i 1800 eura na mjesec.

Metro i bicikl

lijepo vrijeme grupa je iskoristila za vožnju po Seni u turističkim brodovima. Sve važnije pojedinosti o gradu doznali smo od turističkog vodiča koji nam je bio na raspolaganju kada smo posjetili i Versailles, koji nas je zapanjio monumentalnošću, a informativni dio dobili smo pomoću slušalice koje se mogu dobi-

Na najpoznatijem vidikovcu u glavnome gradu Francuske

ti i na drugim povijesnim mjestima kao što je Louvre i dom invalida, gdje je pokopan sam Napoleon. Posebna je zanimljivost kako su

Vecina Parzana stanuje daleko izvan gradske vreve i putuje na posao u prosjeku sat i pol

Francuzi ispunili njegovu posljednju želju, a to je pokop u srcu nacije i ođavanje počasti naklonom svakog tko pohodi to mjesto, što nismo ni mi uspjeli izbjeći zbog idealne arhi-

tektonske izvedbe. Za obilazak grada idealno je prijevozno sredstvo metro, što smo i te kako iskoristili jer je svaki važniji dio Pariza udaljen 500 m od postaje. Kako bi se rasteretio gradski promet, uvedeni su bicikli za kratke rute koji su razmješteni po cijelom gradu, što opet ne pomaže onima plićeg džepa jer stanuju izvan grada i putuju sat i pol na posao. Velik je nerazmjer između bogatih i siromašnih, što je povijesno nasljeđe, a taj socijalni nerazmjer rezultirao je i rušenjem Bastilje, od koje se može vidjeti samo djelić temelja.

Unatoč tomu današnje generacije opravdavaju sve atribute vezane za nekadašnji imidž grada pa smo se zapanjili vidjevši kolonu dugačku 500 m u kojoj je bilo nekoliko stotina ljudi koji su čekali otvaranje – knjižnice i čitaonice. A uz obalu Sene limeni su sandučići za prodaju knjiga, koji, nažalost, nisu bili otvoreni. Postoje dvije opere, stara, koja je pravi hram arhitekture i umjetnosti, i

nova, sva u sivom, koja ne ostavlja tako dobar dojam i još ima nesuglasica oko stila gradnje, što je i razumljivo jer je mnogo ljudi zamjenjuje za garažu, što se i nama dogodilo.

Fascinantan Louvre

Naravno, nezaobilazno mjesto posjeta bio je i Eiffelov toranj, na čiji vrh nitko nije izrazio želju penjati se, već se radije produžilo u posjet katedrali Notre Dame, koja je postala poznata i zahvaljujući Victoru Hugou. Restaurirana je u izvornom obliku jer je bila jako devastirana u revoluciji, a njezini vitraji upotrijebljeni su za streljivo. Louvre, najveći svjetski muzej s najpoznatijim talijanskim majstorima, bio je nezaobilazna točka posjeta unatoč neopisivoj gužvi, posebno pred Mona Lisom. Nedjeljom je ulazak slobodan u većinu muzeja pa je gužva još veća. Od novijih zanimljivosti posjetili smo galeriju Lafayette, u kojoj najpoznatije modne kuće prodaju svoje zadržavajuće kreacije i skupe mirise.

Stari računi s Njemačkom

Najveći problem bio je jezik jer Francuzi uz francuski jedva još govore engleski, a njemački nije omiljen zbog stare mržnje koja potječe još iz Drugoga svjetskog rata, što nas je začudilo s obzirom na proteklo vrijeme, što je u nerazmjeru s glavnom figurom na Trgu nacije. Na koncu, tri dana nisu dovoljna da bi se vidilo i dovoljno upoznao taj velebrni grad, ali je taj put svakako otvorio prozor u dio povijesti i kulture jednog velikog naroda.